

§ 431. Uanset § 430 kan bortfragteren ved befordring af passagerer forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før passageren går om bord, og efter at passageren er kommet i land, men dog ikke for søtransport mellem skib og land eller omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport eller den udføres af et transportmiddel, der er stillet til rådighed af bortfragteren.

Stk. 2. For håndbagage, der ikke befinder sig i eller på et medfølgende køretøj, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før godset bliver bragt om bord og efter, at det er bragt i land, dog ikke for søtransport mellem skib og land som nævnt i stk. 1, eller for den tid godset er i bortfragterens varetægt, medens passageren befinder sig på kaj, i terminal eller i en anden havneinstallation.

Stk. 3. Skal befordringen ifølge befordringsaftalen delvis udføres af en bestemt anden fragtfører end bortfragteren, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer under den del af befordringen, som udføres af den anden. Det samme gælder, såfremt passageren ifølge befordringsaftalen har ret til helt eller delvis at blive befordret af en anden end bortfragteren.

Stk. 4. Bortfragteren kan i alle tilfælde forbeholde sig ansvarsfrihed for så vidt angår levende dyr, der befordres som rejsegods.

§§ 432–440. (ubenyttede).

Afsnit 5. Søulykker

16. kapitel

Om bjærgning

§ 441. Enhver, der bjærger skib, der er forulykket eller stedt i fare, eller ombordværende gods eller noget, der har hørt til sådant skib eller gods, så og enhver, der medvirker ved bjærgningen, har ret til at få bjærgeløn. Den, der har reddet menneskeliv fra skibet under den fare, der har givet anledning til bjærgningen eller har medvirket dertil, har krav på andel i bjærgelønnen.

Stk. 2. Deltager nogen i bjærgningen mod et udtrykkeligt og beføjet forbud af den, der har befalingen om bord, har vedkommende intet krav på bjærgeløn.

Stk. 3. Bjærgeløn kan kræves også i tilfælde, i hvilket et skib har bjærget et andet, der tilhører samme ejer som det bjærgede skib.

Stk. 4. Har nogen påtaget sig ved lodsning eller bugsering eller på lignende måde at yde et skib tjeneste, og skibet derefter kommer i fare, har denne kun krav på bjærgeløn for så vidt den af den pågældende ydede hjælp må anses at ligge uden for, hvad denne ifølge overenskomsten har været forpligtet til.

Stk. 5. For bjærgeløn hæfter ejeren af ladingen eller genstande, der har hørt til ladingen, med disse, men ikke personlig.

§ 442. Ved bestemmelse af bjærgeløn skal tages i betragtning:

1) i første række:

- a) Den omstændighed, i hvor høj grad bjærgningen er lykkedes,
- b) den kyndighed og dygtighed, hvormed bjærgernes arbejde har været udført, og den tid og anstrengelse, det har kostet,
- c) den fare, hvorfor det bjærgede skib, dets besætning passagerer eller gods har været udsatte,
- d) den fare, hvorfor bjærgerne eller deres ejendele har været udsatte,
- e) den fare for at komme til at pådrage sig erstatningsansvar over for tredjemand eller på anden måde at lide tab, som bjærgerne har været udsatte for,
- f) den skade på liv, helbred eller gods, som bjærgerne har lidt, det tab og de udgifter, de har haft, samt værdien af de anvendte redskaber,
- g) den omstændighed, at det bjærgende skib har været særlig udrustet for bjærgning.

2) i anden række:

Det bjærgedes værdi.

Stk. 2. Retten kan nedsætte eller ophæve kravet på bjærgeløn, når det oplyses, at den bjærgende selv er skyld i den nødstilstand, der har givet anledning til bjærgningen, eller at den pågældende har gjort sig skyldig i tyveri, hæleri eller anden uredelig omgang med godset.

§ 443. Bjærgeløn må ikke sættes højere end værdien af det bjærgede, deri indbefattet fragt for gods og passagerer, efter fradrag af told og andre offentlige afgifter samt omkostninger ved dets bevaring, vurdering og salg.

Stk. 2. Bjærgelønnen indbefatter tillige godtgørelse for at bringe det bjærgede i sikkerhed og for den dertil gjorte brug af fartøjer eller andre redskaber.